

บันทึก

เรื่อง การประกาศเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย (การประกาศเขตต่อเนื่อง
จำเป็นต้องตรากฎหมายหรือแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้รองรับหรือไม่)

กรมทรัพยากรธรณีได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ อก ๐๓๐๑/๓๖๕๖ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๒๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายเพื่อป้องกันการลักลอบทำแร่และนำแร่หลบหนีออกนอกประเทศ ซึ่งมีเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นประธานอนุกรรมการ ได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้มีปัญหาเกี่ยวกับการตรวจสอบและการจับกุมการกระทำความผิดเกี่ยวกับแร่ที่อยู่ในบริเวณนอกทะเลอาณาเขต ซึ่งประเทศต่าง ๆ ในสังคมระหว่างประเทศได้ยอมรับให้รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะกำหนดเขตทางทะเลของตนออกไปอีกระยะหนึ่งต่อออกไปจากทะเลอาณาเขต จึงได้เสนอปัญหานี้ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการลักลอบทำแร่และนำแร่หลบหนีออกนอกประเทศ (คณะกรรมการป.ล.ร.) เพื่อพิจารณาเสนอเรื่องนี้ให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาประกาศเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะใช้สิทธิที่มีตามหลักเกณฑ์เขตต่อเนื่องสำหรับป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำแร่หลบหนีออกนอกประเทศในบริเวณนอกทะเลอาณาเขตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการ ป.ล.ร.จึงได้ดำเนินการแจ้งข้อเสนอนี้ให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณา กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาแล้ว ได้มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการ ป.ล.ร.ว่า กระทรวงการต่างประเทศเห็นด้วยกับการประกาศเขตต่อเนื่อง โดยมีข้อสังเกตว่า เพื่อให้การประกาศเขตต่อเนื่องบังเกิดประสิทธิผล และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีฟ้องร้องต่อศาลเมื่อมีการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับแร่ในเขตต่อเนื่องดังกล่าว จำเป็นที่จะต้องตรากฎหมายหรือแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้รองรับการประกาศเขตต่อเนื่องดังกล่าวด้วย จึงขอให้คณะกรรมการ ป.ล.ร.พิจารณาปัญหานี้เสียก่อนที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาประกาศเขตต่อเนื่องอย่างเป็นทางการต่อไป และหากพิจารณาเห็นว่าจำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับขอให้พิจารณายกร่างกฎหมายดังกล่าวด้วย คณะกรรมการ ป.ล.ร.ได้พิจารณาข้อสังเกตของกระทรวงการต่างประเทศแล้ว มีมติให้คณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายฯ รับข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณาว่า สมควรจะเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหานี้ต่อไปหรือไม่ ต่อมา คณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายฯ แจ้งว่า ได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว เห็นควรให้กรมทรัพยากรธรณีเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่า การประกาศเขตต่อเนื่องนั้น จำเป็นจะต้องตรากฎหมายหรือแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้รองรับการประกาศเขตต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป หรือไม่ เพียงใด และหากจำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับ ขอให้พิจารณายกร่างกฎหมายนั้นต่อไป กรมทรัพยากรธรณีจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเรื่องนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว และได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมทรัพยากรธรณี) ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากรและกรมศุลกากร) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจ) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด) แล้ว มีความเห็นดังนี้

หลักกฎหมายระหว่างประเทศอันเป็นที่ยอมรับนับถือกันทั่วไป ได้ยอมรับให้รัฐชายฝั่งมีสิทธิที่จะกำหนดเขตทางทะเลของตนออกไปจากทะเลอาณาเขตไม่เกิน ๒๔ ไมล์ทะเล โดยวัดจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตเพื่อให้รัฐชายฝั่งมีอำนาจดำเนินการที่จำเป็นในเขตดังกล่าวเพื่อป้องกันการละเมิดกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการศุลกากร การรักษารัฐ การเข้าเมืองหรือการสาธารณสุข ที่จะกระทำหรืออาจกระทำภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักร และลงโทษการละเมิดกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับดังกล่าวที่ได้กระทำภายในอาณาเขตหรือทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักร ฉะนั้น เมื่อราชอาณาจักรไทยมีความประสงค์ที่จะใช้สิทธิเขตต่อเนื่องดังกล่าว ก็อาจกระทำได้โดยมีพระบรมราชโองการประกาศเขตต่อเนื่องเพื่อแสดงความประสงค์ที่จะใช้สิทธิดังกล่าว ซึ่งประเทศต่าง ๆ ในสังคมระหว่างประเทศย่อมจะยอมรับสิทธิของราชอาณาจักรไทยตามที่ได้มีพระบรมราชโองการประกาศเขตต่อเนื่องนั้น โดยไม่จำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติกำหนดเขตต่อเนื่องอีก ในส่วนที่เกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดที่หลบหนีเข้าไปในเขตต่อเนื่อง นั้น เจ้าพนักงานย่อมมีอำนาจที่จะติดตามจับกุมได้ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ เพียงแต่อาจมีปัญหว่า ศาลไทยจะยอมรับหลักกฎหมายระหว่างประเทศดังกล่าวหรือไม่ และเจ้าพนักงานอาจไม่แน่ใจว่าตนมีอำนาจที่จะดำเนินการเช่นนั้นหรือไม่ ดังนั้น ถ้าหากมีกฎหมายกำหนดให้ชัดแจ้งว่า เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าไปดำเนินการในเขตต่อเนื่องตามสิทธิเขตต่อเนื่องดังกล่าว การปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานก็จะได้ผลตามความมุ่งหมายของการประกาศเขตต่อเนื่อง ส่วนการยกร่างกฎหมายตามที่กรมทรัพยากรธรณีร้องขอนั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่จะดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๖๒(๒)^๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.๒๕๒๒

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑มาตรา ๖๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหน้าที่รับผิดชอบในงานราชการของคณะกรรมการกฤษฎีกา และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑ล๑

๑ล๑

(๒) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ

๑ล๑

๑ล๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๒๘